

Les incògnites d'un dret

Les dues darreres resolucions que va aprovar el Parlament de Catalunya sobre el referèndum del setembre de l'any vinent han ampliat la implicació política del denominat procés sobiranista. A la cambra Junts pel Sí va votar una primera resolució amb Catalunya Sí que es Pot que proposava aquest referèndum condicionat a un acord amb l'Estat espanyol, i una segona amb la CUP que es decantava per la via unilateral si al final no es concreta cap pacte amb el Govern de Mariano Rajoy.

Divendres es va tornar a reunir, després de molts mesos de no fer-ho, el Pacte Nacional pel Dret a Decidir, que, a més de les forces polítiques i socials independentistes, aplega la petita i mitjana patronal, els sindicats i altres representants polítics sobiranistes, com Iniciativa per Catalunya, que no es consideren independentistes. Aquesta plataforma, aquesta opció, amplia el marge de la legitimitat representativa. Junts pel Sí la CUP van obtenir en les darreres eleccions al Parlament el vot del 48 per cent dels electors, al qual cal sumar ara el 9 per cent que va aconseguir Catalunya Sí que es Pot. Aquesta xifra ja no permet cap desautorització, perquè supera amb escreix la meitat dels votants.

Però aquesta via comporta també un gran interrogant, més enllà de les lògiques dificultats que haurà de superar el referèndum quan es vulga dur a la pràctica. La incògnita és diu Catalunya sí que es pot. Fa dues setmanes el número dos de Podemos, Íñigo Errejón, va declarar que, si l'acord amb el Govern de Rajoy no era possible, ell entenia que el Parlament i el Govern de Catalunya es decantaren per la via unilateral. Però la decisió d'Errejón contrasta amb l'actitud del grup parlamentari que lideren Joan Coscubiela i Lluís Rabell, que fins ara han estat extremadament hostils amb el Govern de Carles Puigdemont, i podria ser que, en contrast amb la comprensió d'Íñigo Errejón, al final no acceptaren sumar-se a la convocatòria d'un referèndum que de segur que no rebrà l'autorització de l'Estat.

Si Catalunya Sí que es Pot vol ser mínimament coherent amb la seua línia –tan complexa i sovint contradictòria com els grups que la integren–, haurà d'arribar fins al final. Algun dels seus membres, com ara Josep Nuet, que forma part de la mesa del Parlament, ja han rebut les advertències del Tribunal Superior de Justícia per no acatar les directrius del Tribunal Constitucional. Per acabar de complicar el quadre, tot dependrà en darrera instància de l'èxit d'Ada Colau i de Xavier Domènech, que lideren un procés de confluència entre totes les forces polítiques catalanes sobiranistes a l'esquerra del PSC. Veurem si ells van més enllà de Rabell i Coscubiela.

35

62

La Galeria

- 71** LITERATURA | Anna Ballbona
Entrevista a Louise Dupré
- 72** LITERATURA | J.D. Bezsonoff
El mestre de Borriana
- 73** MÓN EDITORIAL
- 74** LITERATURA | Lluís Bonada
La biografia familiar de Pompeu Crehuet desmunta el tòpic de la crisi del teatre català d'inicis del XX
- 75** MÚSICA | Xavier Aliaga
La triomfant guerra solitària de Pol Fuentes

- 76** CINEMA | Àlex Gorina
Morgan
- 77** TELEVISIÓ | Toni de la Torre
Oportunitat
- 78** TEATRE | F. Foguet i Boreu
Una celebració desangelada
- 79** ART | Ricard Mas Peinado
Menjar-se Amèrica
- 80** ART | Ricard Silvestre
Bruce Davidson: la realitat brutal i formidable
- 81** GASTRONOMIA | J. Fàbrega
El peix al forn

Disseny: Ana Vanesa Prieto
Disseny de la capçalera: Toni Payà
Disseny de la portada: Toni Payà
Publicitat i promoció: Salva Martínez (València) Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido (Barcelona). Tel.: 932 384 262.
Subscripcions: Maria Josep Cánovas
Administració: Pilar Martí

Amb el suport:

Generalitat de Catalunya

Cap part d'aquesta publicació no pot ser reproduïda per cap mitjà: mecànic, fotoquímic, electroòptic, magnètic, de fotocòpia, ni de cap altra mena, sense permís de l'editor.

Fotomecànica i impressió: Rotimpres Aiguaviva (Gironès).
Dipòsit legal: V-853-1984